

قصه گویی چه تاثیری در تدریس معلمان و تربیت دینی دانش آموزان در دوره ابتدایی دارد؟

محدثه شامی فرد

دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان پردیس الزهرا (س) زنجان

Shamifardmohadese@gmail.com

امیرحسین قهرمانی

دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید بهشتی زنجان

Amir.karate13800116@gmail.com

چکیده

هنر و دین از مقوله هایی هستند که از آغاز آفرینش انسان تاکنون همگام با یکدیگر حیات و هستی بشر را درنوردیده اند. این پیوند و پیوستگی از آن روست که دین و هنر، هر دو، ریشه در جان و مایه در عمق هستی انسان و جهان دارند. از طرفی ادبیات و هنرهای ادبی از دیرباز یکی از مهم ترین و متداول ترین شاخه های هنر به شمار می آمده اند و حتی با ظهور هنرهای جدید، هنوز هم از رواج و رونق نیفتاده اند. یکی از مصادیق بارز هنرهای ادبی قصه می باشد؛ قصه همواره منعکس کننده دیدگاه انسان درباره جهان و عوامل ناشناخته پیرامون او و وسیله انتقال و آموزش آداب و سنن، اعتقادات، و تاریخ یک نسل به نسل های دیگر بوده است. با قصه نه تنها می توان انسان را با میراث های فرهنگی و آداب جامعه خود و جهان آشنا ساخت و قدرت تفکر او را پرورش داد، بلکه می توان زمینه خود سازی و جامعه سازی را در او برانگیخت. بنابراین در این مقاله با روش کتابخانه ای قصد داریم تاثیر قصه گویی بر دانش آموزان دوره ی ابتدایی که طلایه داران آینده هستند را مورد بررسی دهیم.

کلیدواژه: قصه، دانش آموزان ابتدایی، هنر، دین

مقدمه

امروزه نقش مهم تربیت به ویژه تربیت دینی بر هیچ کس پوشیده نیست. به وسیله تربیت استعداد های انسان شکوفا، و نظام ارزشی و اهداف انسان هدایت می شود. دین تنها منبع مطمئنی است که با نگاه جامع به ویژگی ها و استعداد های انسان، و تمامی ابعاد زندگی او، انسان را به والاترین ارزش ها، نگرش ها، کمال حقیقی و شکوفایی بهتر و صحیح تر استعداد ها رهنمون می سازد. به این دلیل "در نظام تربیتی ما، تربیت دینی نسل جوان و دانش آموز، اصلی مهم است و منشأ دغدغه و نگرانی رایج بسیاری از علما و مسئولان تلقی می شود" (آذربایجانی، ۱۳۸۷). همچنین رعایت اصول و ارزش های اخلاقی در همه ی ابعاد از مهم ترین راه های بقاء و ارتقاء سلامت زندگی اجتماعی است. در طول تاریخ زندگانی بشر، نخستین محیطی که فرد در آن حمایت و سرپرستی شده، خانواده بوده است. بنابراین می توان گفت نخستین خاستگاه تربیت کودک نیز خانواده است. تأثیر والدین بر نگرش، باورها، اعتقادات و رفتار فرزندان چشمگیر است. آن ها به فرزندان الگوهایی عرضه می کنند که این امکان را می دهد تا نظام اخلاقی خود را شکل دهند (اسماعیل بیگی و همکاران، ۱۳۹۷).

با توجه به اهمیت تربیت دینی در ایجاد بالندگی، سلامت ذهنی و تعهد اخلاقی، که همگی ضامن سلامت جامعه خواهد بود، بخش زیادی از آموزش های رسمی و غیر رسمی در آموزش و پرورش جوامع (به ویژه جمهوری اسلامی ایران) به انتقال ارزش های دینی اختصاص داده می شود (شورای انقلاب فرهنگی، ۱۳۹۰).

از جمله وسایل غیرمستقیم آموزش و پرورش که تأثیر بسیار زیادی در تربیت کودکان دارد، «ادبیات کودکان» است که امروزه بیش از هر زمان دیگری مورد توجه مربیان است و کشورهای معتقد به ارزش انسان و ضرورت تربیت مداوم در طول زندگی به ویژه در دوران کودکی و نوجوانی، فعالیت های چشمگیری در گسترش ادبیات کودکان و نوجوانان دارند. وجود میل و نیروی کنجکاو در کودکان برای کسب تجارب تازه، رهبری و تقویت نیروی اندیشه، آشنا ساختن غیرمستقیم کودک با دنیای خویش، رشد و گسترش رغبت های